

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ผู้เรียนภาษามักจะนำกฎเกณฑ์ในภาษาของตนมาใช้แทนภาษาต่างประเทศที่ตนต้องการสื่อสารเมื่อประสบปัญหา ดังที่ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado)¹ กล่าวไว้ว่า

" --- ผู้เรียนภาษามักมีแนวโน้มที่จะนำเอารูปร่าง (forms) และความหมาย ตลอดจนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในภาษาของตนมาใช้แทนในเวลาเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งในด้านการแสดงออกเมื่อพยายามจะพูดภาษานั้น และในด้านความเข้าใจ เมื่อพยายามที่จะจับใจความในขณะที่เจ้าของภาษาพูดภาษานั้นออกมา "

จากเหตุผลดังกล่าว เมื่อผู้เรียนที่เป็นคนไทยเรียนภาษาอังกฤษและประสบปัญหาในการใช้ภาษา เขาก็มักจะนำทักษะในการใช้ภาษาไทยมาใช้กับภาษาอังกฤษ

เจฟฟรีย์ เอ็น ลีช (Geoffrey N. Leech)² กล่าวว่า คนส่วนใหญ่จะเห็นหนึ่งต้องกันว่า ปัญหาที่ยุ่งยากมากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ คือการใช้กริยาวลีที่แสดงเวลา (time) กาล (tense) และการแผลง (aspect)

ตัวอย่างข้างล่างนี้แสดงการใช้กริยาวลีเมื่อกริยาวลีนั้นแสดงกาล (tense) และเวลา (time) ที่ต่างกันและที่เหมือนกันซึ่งเป็นปัญหาของนักเรียนที่เป็นคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

¹Robert Lado, Linguistics Across Cultures (Ann Arbor: The University of Michigan Press, 1957), P. 2.

²Geoffrey N. Leech, Meaning and the English Verb (Great Britain: Lowe & Brydone (Printers) Ltd., 1971), p. V.

กริยาวลีแสดงกาลและเวลาเหมือนกัน เช่น

He ate his dinner at 9 : 00 P.M. last night.

ate แสดงอดีตกาล (Past Tense)

last night แสดงเวลาในอดีต (past time)

กริยาวลีที่แสดงกาลและเวลาต่างกัน เช่น

The train leaves at 8 tomorrow morning.

leaves แสดงปัจจุบันกาล (Present Simple Tense)

tomorrow morning แสดงเวลาในอนาคต (future time)

He had arrived before his sister did.

had arrived แสดงอดีตกาลสมบูรณ์ (Past Perfect Tense)

และแสดงเวลาในอดีต (past time)

Shaw is a famous playwright.

is แสดงปัจจุบันกาล (Present Simple Tense)

และแสดงเวลาในอดีต (past time)

(ตัวอย่างนี้เรียกว่า The Historical Present)

การวิจัยของสันทร้เจ็ญ ¹ อันตระกูล สะท้อนถึงความลำบากของนักเรียนที่เป็นคนไทยในการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีต เพื่อทราบโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหามากหรือน้อยต่อการวิจัยของนักเรียน สันทร้เจ็ญ ได้หาร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบแต่ละข้อผิดและเรียงลำดับจากข้อที่มีผู้ทำผิดมากไปหาน้อยดังแสดงไว้ในตารางดังนี้

¹ สันทร้เจ็ญ อันตระกูล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 36-40.

ตารางที่ 1 ร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิด

อันดับ	ข้อ	โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ	ร้อยละ
13	90	Past Perfect Tense	66.30
23	64	Present Perfect Tense	61.11
45	70	Past Simple Tense	48.89
51	72	Past Continuous Tense	44.81
68	76	Present Perfect Tense with the word "yet"	39.26
80	63	Past Simple Tense with adverb of time	35.56

ข้อทดสอบที่ สิบเก้า ให้นักเรียนทำดังนี้

ข้อ 90 If he _____ all day, he would have got very tired.

- a. plays football
- b. played football
- c. had played football
- d. have played football

ข้อ 64 "I _____ (not see) you since 1955."

- a. was not seen
- b. did not see
- c. had not seen
- d. have not seen

- ข้อ 70. The Indians of the United States _____ (be) great hunters,
and they were also good farmers.
- is
 - are
 - was
 - were
- ข้อ 72. Last night while Tim _____ (shave) in the bath-room the
telephone suddenly rang.
- shaves
 - shaved
 - is shaving
 - was shaving
- ข้อ 76. " _____ (you telephone) the police yet ?"
- Do you telephone
 - Are you telephone
 - Have you telephoned
 - Were you telephoned
- ข้อ 63. One day last week, as he was on his way there, he _____ (meet)
his old friend, Lop.
- met
 - meets
 - has met
 - had met

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้เรียนมีบทบาทในการใช้ Past Perfect Tense มากกว่ากาล

ผลจากการวิจัยข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่เป็นคนไทยมีปัญหาในการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตมาก ผู้วิจัยจึงจะศึกษาดูความเหมือน หรือความแตกต่างของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย โดยจะดูทั้งรูปภาษาและความหมายของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตด้วย

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย และเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีต ทั้งนี้เพื่อแสดงความเหมือนและความแตกต่างกันของ ทั้งสองภาษาในเรื่องดังกล่าว

1.3 สัมมติฐานในการวิจัย

ภาษาทั้งหลายมีลักษณะที่เป็นสากลและลักษณะเฉพาะ ถ้านำเอาภาษาแม่มาเปรียบเทียบกับ ภาษาที่สอง คือภาษาที่ต้องการเรียนรู้ ก็อาจจะเห็นลักษณะที่แสดงความเหมือน และความแตกต่าง ของภาษาทั้งสอง และความแตกต่างนี้อาจจะนำมาใช้เพื่อทำนายความยากลำบากในการเรียน การสอนภาษาที่สองได้

1.4 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.4.1 เพื่อศึกษารูปภาษาและความหมายของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

1.4.2 เพื่อศึกษาความเหมือน และความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีต ของภาษาทั้งสองดังกล่าวข้างต้น

1.4.3 เพื่อแสดงความเหมือนและความแตกต่างของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีต เพื่อ ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 สืบค้นเอกสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะวิจัยนี้

1.5.2 วิเคราะห์และอธิบายการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีต

1.5.3 วิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความเหมือน และความแตกต่างของการใช้

ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของภาษาทั้งสอง

1.5.4 เสนอความแตกต่างของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษา

ไทย เพื่อทำนายความลำบากที่ผู้เรียนไทยจะได้รับในการ เรียนภาษาอังกฤษ

1.5.5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้มีความรู้ในการ ใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

1.6.2 มีประโยชน์สำหรับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.6.3 เป็นแนวทางสำหรับการศึกษารูปแบบการ ใช้กาลอื่น ๆ ต่อไป

1.7 สัญลักษณ์และเครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

S	หมายถึง ประโยค
NP	หมายถึง นามวลี
Predicate-Phrase	หมายถึง ภาคแสดง -วลี
Aux	หมายถึง ท่อนช่วยกริยา
Aux ₁	หมายถึง ท่อนช่วยหน้ากริยา
Aux ₂	หมายถึง ท่อนช่วยหลังกริยา
VP	หมายถึง กริยาวลี
Place	หมายถึง วิเศษณ์วิเศษบอกสถานที่
Time	หมายถึง วิเศษณ์วิเศษบอกเวลา
Copula	หมายถึง คำกริยา "เป็น"
Predicate	หมายถึง ภาคแสดง
V	หมายถึง คำกริยา
Prep-Phrase	หมายถึง บุพบทวลี
Manner	หมายถึง วิเศษณ์วิเศษบอกอาการ
S'	หมายถึง ประโยคย่อย
Adjective	หมายถึง คำคุณศัพท์
Predicate-Nominal	หมายถึง ภาคแสดง -นาม
Direction	หมายถึง ท่อนบอกทิศทาง
Duration	หมายถึง ท่อนบอกระยะเวลา

Frequency	หมายถึง หน่วยบอกความถี่
CS (Complex symbol)	หมายถึง สัญลักษณ์รวม
Det	หมายถึง คำบอกกำหนด
N	หมายถึง คำนาม
Count	หมายถึง นับได้
Animate	หมายถึง มีชีวิต
Human	หมายถึง มนุษย์
Abstract	หมายถึง นามธรรม
Tense	หมายถึง กาล
M หรือ Modal	หมายถึง คำกริยาช่วย
Aspect	หมายถึง การแสดงลักษณะ
Article	หมายถึง คำนำหน้านาม
Definite	หมายถึง ชี้เฉพาะ
→	หมายถึง ให้เขียนเสียใหม่ว่า
()	หมายถึง ปรากฏหรือไม่ปรากฏ
{ }	หมายถึง เลือกแบบใดแบบหนึ่ง
[]	หมายถึง บ่งลักษณะทาง วรรค - วากยสัมพันธ์ของ คำศัพท์
+	หมายถึง แสดงการปรากฏของลักษณะนั้น ๆ ใน หน่วย
-	หมายถึง ไม่แสดงการปรากฏของลักษณะนั้น ๆ ในหน่วย
/	หมายถึง บ่งอ้อมเกี่ยวกับการใช้กฎ
—	หมายถึง แสดงตำแหน่งที่เกิดของสัญลักษณ์
⇒	หมายถึง ประมวลเป็น